

Отже, всі три компоненти комунікативної компетентності (*мотиваційно-ціннісна, когнітивно-стратегічна та діяльнісно-корегуюча*) між собою тісно пов'язані на рівні коефіцієнта їх попарної кореляції, що приблизно дорівнює 0,8.

Список використаних джерел

1. Краєвська О. Д. Комунікативна компетентність майбутніх фахівців як фактор їх професійного становлення / О. Д. Краєвська // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія: // Зб. наук праць. – Випуск 28 / Редкол.: М. І. Сметанський (голова) та ін. – Вінниця ТОВ фірма «Планер», 2009. – С. 195-199.

2. Краєвська О. Д. Інформаційні технології в комунікативній підготовці майбутніх менеджерів в контексті зарубіжного досвіду / О. Д. Краєвська // Збірник наукових праць військового інституту Київського національного університету імені Т. Шевченка – Київ, 2013. – Вип. 41 – С. 35-42.

3. Краєвська О. Д. Обоснование методологических подходов к формированию коммуникативной компетентности будущих менеджеров-аграриев / О. Д. Краєвська // GESJ: Education sciences and psychology. Reviewed electronic scientific journal, 2013 – No.4 (26) – С. 8-11. Режим доступу: <http://gesj.internet-academy.org.ge/download.php?id=2201.pdf&t=1>

4. Гмурман В. Е. Теория вероятностей и математическая статистика: учебное пособие для вузов. – М.: Высшая школа, 2003. – 479с.

Подолянчук О.А.

к.е.н., доцент

Захарчук І.С.

студентка

Вінницький національний аграрний університет

УПРАВЛІНСЬКИЙ КОНТРОЛЬ НАЯВНОСТІ ТА РУХУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Будь-яке сільськогосподарське підприємство у складі оборотних активів має готову продукцію, адже від обсягів її виробництва і реалізації залежить показник прибутку.

Проблемним питанням функціонування системи контролю присвячено праці багатьох науковців Беліка В.Д., Бутинець Т.А., Гуцаленко Л.В., Коцупатрого М.М., Марчук У.О., Подолянчук О.А., Смержанюк Т.П., Труша В.Є., Шрам Т.В та інших. Проте, недостатньо уваги приділяється питанням управлінського контролю. В сучасних кризових умовах діяльності сільськогосподарських підприємств актуальними є напрямки досліджень функціонування управлінського контролю готової продукції, адже її виробництво впливає на забезпечення населення продуктами харчування.

Метою даного дослідження є розкриття основних напрямків управлінського контролю операцій щодо руху готової продукції сільськогосподарських підприємств.

Готова продукція є результатом виробництва. Для одних підприємств це будуть продукти харчування, для інших – столи, стільці, для третіх – трактори, автомобілі, тощо.

Для сільськогосподарських підприємств готовою є не лише продукція, як продукт обробки (переробки) доведений до належного стану використання, а й продукція сільськогосподарського виробництва (зерно, зерновідходи, солома, плоди, ягоди, молоко тощо).

Так, готова продукція, – це частина запасів та сільськогосподарської продукції, виготовлених підприємством, які призначені для подальшого продажу, внутрішнього використання і не потребують технічних та біологічних перетворень [3, с. 21].

Різноманіття підходів до сутності поняття «готова продукція» зумовлено відмінними тлумаченнями у діючих П(С)БО 9 «Запаси» та 30 «Біологічні активи», а також інших нормативних документів. Тому важливим аспектом в системі управління підприємства є розуміння сутності категорії «готова продукція» та управлінський контроль операцій щодо її руху.

Управлінський контроль науковці характеризують як перевірку того, чи все відбувається згідно із затвердженою програмою і виданими внутрішніми актами, виправленні і дослідженні певного стану або наміру та порівнянні його із передбачуваним результатом. До сфери управлінського контролю можуть також входити з'ясування причин розбіжностей між фактичним станом та станом, що вимагається, а також пропозиції, спрямовані на виправлення ситуації [2, с. 31].

Секція 1. Обліково-аналітичне забезпечення управління у формуванні ефективності підприємницької діяльності

На думку Беліка В.Д., управлінський контроль – це здійснення його суб'єктами, наділеними відповідними повноваженнями, таких дій:

- визначення фактичного стану або дії керованої ланки системи управління організацією (об'єкта контролю);
- оцінка відхилень, що перевищують гранично припустимий рівень, на предмет ступеня їхнього впливу на аспекти функціонування організації;
- виявлення причин цих відхилень [1].

Вище викладене дає можливість обґрунтувати мету управлінського контролю операцій щодо руху готової продукції та сформулювати основні етапи перевірки.

Метою управлінського контролю операцій щодо руху готової продукції є забезпечення її збереження на всіх етапах руху та оцінка раціонального використання (реалізації, споживання). Для досягнення мети доречним є застосування прийомів фактичного та документального контролю, а також проведення аналізу ефективності використання.

Серед основних стадій варто виокремити наступні: організаційну, дослідну, заключну (табл. 1).

Таблиця 1

Стадії та етапи управлінського контролю операцій щодо руху готової продукції

Стадії	Етапи	Характеристика
Організаційна	Встановлення стандартів	- встановлення норм витрачання сировини і матеріалів на виробництво продукції; - встановлення планових показників виходу продукції; - визначення мети контролю, джерел інформації, прийомів і способів їх отримання, організація всього процесу;
Дослідна	Співставлення досягнутих результатів зі встановленими стандартами	- перевірка стану складського господарства; - перевірка фактів здійснення господарських операцій; - здійснення процедур та прийомів контролю; - оформлення та узагальнення результатів здійснених контрольних дій;
Заклучна	Прийняття необхідних коригуючих дій	- доведення результатів контролю до керівництва для прийняття управлінських рішень; - прийняття коригуючих дій для виконання запланованих нормативних значень.

Таким чином, управлінський контроль забезпечує керівництво підприємства інформацією про виконання планових завдань щодо виробництва готової продукції, впливає на з'ясування причин розбіжностей, а також забезпечує формування пропозицій, спрямованих на прийняття доцільних та об'єктивних управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Белік В.Д. Контроль в системі управління підприємством / В.Д. Белік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: eztuir.ztu.edu.ua/1540/1/3.pdf
2. Бутинець Т.А. Управлінський контроль та його елементи / Т.А. Бутинець // Вісник ЖДТУ. – 2010. – №1. – С. 31-37
3. Подолянчук О.А. Готова продукція як об'єкт обліку сільськогосподарських підприємств / О.А. Подолянчук, І.С. Захарчук // Економіка, фінанси, право. – 2014. – №2. – С. 18-22

Бігуненко О.Г.

аспірант

Полтавська державна аграрна академія

УДОСКОНАЛЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ОБЛІКУ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ

Земельні ресурси як засіб і предмет праці, просторовий базис є рушійним чинником сталого розвитку. Перед Україною постала нагальна проблема модернізації системи управління земельними ресурсами до новітнього типу, яка б відповідала викликам часу і змогла забезпечити її місце в сучасному світі. Одним із головних компонентів ефективного управління земельними ресурсами як інституціональної основи сталого розвитку територій будь-якого масштабу є управління інформацією щодо земельних ресурсів та землекористування. Розроблення напрямів та інструментів поліпшення системи управління земельними ресурсами як основи сталого розвитку територій передбачає екологічно-економічну ефективність структури функцій управління земельними ресурсами, насамперед щодо обліку кількості та якості земель.